



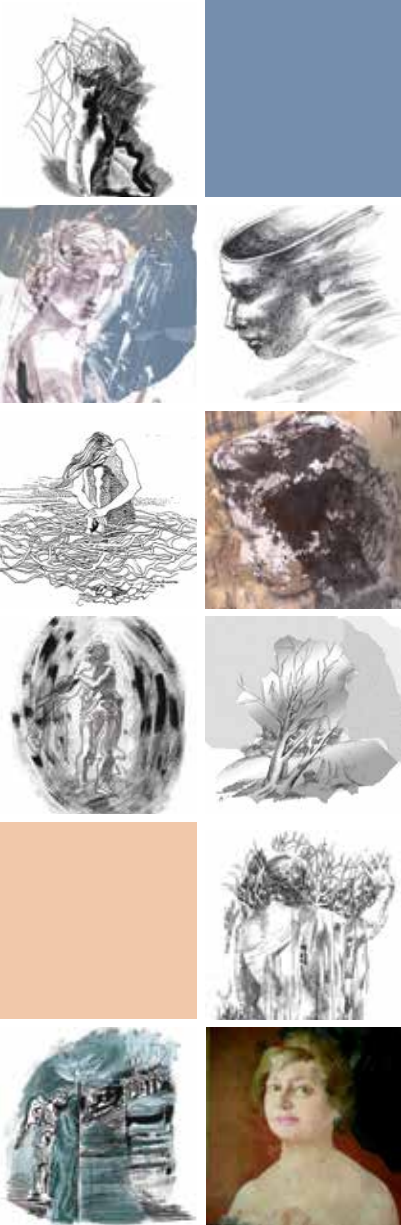
Ecou în cântecul lumii

Echo au chant du monde

เสียงสะท้อนในบทเพลงแห่งโลก

O selecție de poeme românești în trei limbi
Recueil de poèmes roumains en trois langues
หนังสือรวมบทกวีโรมาเนียสามภาษา





Proiect realizat la inițiativa Doamnei Paula Romanescu
cu sprijinul Ambasadei României la Bangkok

Projet réalisé à l'initiative de Mme Paula Romanescu
avec le soutien de l'ambassade de Roumanie à Bangkok

โครงการนี้เริ่มโดย นางเปลา โรมาเนสกุ
โดยได้รับการสนับสนุนจากสถานทูตโรมาเนียที่กรุงเทพฯ



Publicat la Universitatea Prince of Songkla

Publié à l'Université Prince de Songkla

ตีพิมพ์ที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

TRADUCERE / TRADUCTION / การแปล

Roumain - Français:

- Paula Romanescu

Français - Thai:

- Sirima Purinthrapibal

- Kanda Laopiyabutra

- Mayura Le Roux

- Nakawat Sareh

- Suppachai Chodtong

* Selecția de poezii a fost făcută din volumele bilingve apărute la editura CARTEA ROMÂNEASCĂ EDUCAȚIONAL, Iași, 2023, și 2024.

* La sélection des poèmes a été faite des volumes bilingues publiés par la maison d'édition CARTEA ROMÂNEASCĂ EDUCAȚIONAL, Iași, 2023, et 2024.

* การคัดเลือกบทกวีนี้จัดทำจากหนังสือสองภาษาที่ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ CARTEA ROMÂNEASCĂ EDUCAȚIONAL, Iași, 2023 และ 2024



**O selecție de poeme românești
în trei limbi publicate la
Universitatea Prince of Songkla, Tailanda**

**Recueil de poèmes roumains
en trois langues publié
à l'Université Prince de Songkla, Thaïlande**

**หนังสือรวมบทกวีโรมาเนียสามภาษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประเทศไทย**



Cuprins / Table des matières / เนื้อหา

- 4** • Prefață / Préface / คำนำ
- 4** • Daniela Brîndușa Băzăvan, Ambassadeur de Roumanie au Royaume de Thaïlande
- 6** • Dr. Niwat Keawpradub, Président de l'Université Prince de Songkla
- 9** • Mihai EMINESCU / มี้ไฮ เอมีเนสกุ
- 10** • Tudor ARGHEZI / ทูดอร์ อาร์เกซี
- 11** • George BACOVIA / จอร์เจ บาโควียา
- 12** • Ion MINULESCU / อีออน มินูเลสกุ
- 13** • Paula ROMANESCU / เปาลา โรมานเนสกุ
- 15** • Mihai EMINESCU / มี้ไฮ เอมีเนสกุ
- 15** • S-a stins viața / Éteinte la vie... / ดับแล้วชีพ...
- 16** • Ce suflet trist / Quelle âme triste / จิตนี้เอ๋ยใยเศร้าหมองเยี่ยงนี้
- 17** • Trecut-au anii / Passèrent les années / ปี ๆ เคลื่อนคล้อยไป
- 19** • Glossă / Glose / ใคร่ครวญ
- 25** • Tudor ARGHEZI / ทูดอร์ อาร์เกซี
- 25** • Sfârșitul toamnei / Fin d'automne / สิ้นฤดูใบไม้ร่วง
- 27** • Poate că este ceasul / L'heure est venue peut-être / คงถึงแล้วเวลา
- 29** • Inscriptie de bărbat / Inscription d'homme / จารึกแห่งความเป็นบุรุษ
- 31** • Inscriptie de femeie / Inscription de femme / จารึกแห่งความเป็นสตรี
- 33** • George BACOVIA / จอร์เจ บาโควียา
- 33** • În grădină / Dans le Jardin / ในสวน
- 34** • Plumb de iarnă / Plomb d'hiver / ฤดูหนาวอันหนักหน่วง
- 35** • Amurg violet / Crépuscule violet / สนธยาสีม่วง
- 36** • Decembre / Décembre / ธันวาคม

- 39** • Ion MINULESCU / อีออน มินูเลสกุ
- 39** • Odeletă / Odelette / บทยอเกียรติ
- 41** • Romanța cheii / La Romance de la clé / เพลงรักดอกกุญแจ
- 44** • Romanța celor trei române / La Romance des trois romances / บทเพลงแห่งสามเรื่องราวรัก
- 49** • Paula ROMANESCU / เปาลา โรมานเนสกุ
- 49** • Oare iubirea o avea dreptate? / Mais si l'amour avait raison? / ถ้าหากความรักถูกเล่า
- 50** • Aș vrea / Je voudrais / ฉันปรารถนา
- 51** • Se-ntrec profetii să ne dea de știre / Pour mieux nous assourdir d'un sourire, les prophètes / ด้วยรอยยิ้มที่หมายปิดหูเราได้ดีขึ้น เหล่าศาสดาจึงกล่าว
- 52** • Nu-i vina mea că viile se frâng / Ce n'est pas de ma faute que les vignes se penchent / ไม่ใช่ความผิดของฉันที่เถาองุ่นนั้นโน้มต่ำลง
- 53** • E gata de ducă întâiul cocor / Le premier oiseau se prépare de voyage / ปีกขาแรกเตรียมจะจร
- 55** • MULȚUMIRI / REMERCIEMENTS / คำขอบคุณ:
Mulțumim Ambasadei României în Regatul Tailandei
Remerciements à l'Ambassade de Roumanie au Royaume de Thaïlande
ขอขอบคุณสถานเอกอัครราชทูตโรมาเนียประจำราชอาณาจักรไทย
- 56** • Postfață / Postface / คำอธิบายท้ายเล่ม
Paula Romanescu



Cuvânt înainte

Lumea poeziei este un tărâm al ecourilor nesfârșite, unde glasurile poetice, deși ancorate în timp și spațiu, reușesc să transceadă granițele și să dăinuie în sufletele cititorilor din orice colț al lumii. Prezenta selecție de poezie românească, tradusă în franceză și thailandeză, este o mărturie a puterii universale a cuvântului poetic, a capacității sale de a emoționa, de a inspira și de a uni culturi diferite prin frumusețea limbajului artistic.

Această antologie este rezultatul preocupării Ambasadei României din Bangkok de a promova cultura românească și de a o aduce mai aproape de sufletele cititorilor din această parte a lumii. Prin sprijinul și implicarea sa, Ambasada României contribuie la păstrarea și promovarea valorilor artistice românești, oferind o platformă de dialog între culturi și sensibilități poetice diverse.

Prin această inițiativă, se creează o punte între trecut și prezent, între culturi și popoare, între nuanțe lirice distincte, dar complementare. Fiecare vers, fiecare metaforă, fiecare imagine lirică devine un fir de lumină ce împletește o tapiserie a umanității, unde emoțiile, gândurile și visurile noastre comune își găsesc ecou și reverberație.

Îi invităm pe cititori să pășească în acest univers liric cu inimile deschise, să descopere frumusețea inefabilă a poeziei românești și să o lase să rezoneze în sufletele lor, asemenea unui cântec fără de sfârșit.

Cu admirație și prețuire,
Daniela Brîndușa Băzăvan
Ambasadorul României în Regatul Tailandei

Avant-propos

Le monde de la poésie est un royaume d'échos sans fin, où les voix poétiques, bien qu'ancrées dans le temps et l'espace, parviennent à transcender les frontières et à perdurer dans l'âme des lecteurs de tous les coins du monde. Cette sélection de poésie roumaine, traduite en français et en thaï, témoigne de la force universelle de la parole, de sa capacité à émouvoir, inspirer et unir différentes cultures grâce au langage poétique.

Cette anthologie est le fruit de la préoccupation de l'Ambassade de Roumanie à Bangkok de promouvoir la culture roumaine, de la rapprocher de l'âme des lecteurs de cette partie du monde et de contribuer aussi à la préservation et à la transmission des valeurs littéraires

roumaines par cette vraie plateforme du dialogue entre diverses cultures et sensibilités poétiques.

Ce recueil des poèmes est un lien entre le passé et le présent, et par la traduction – un pont entre les langues et les peuples, entre les nuances lyriques distinctes mais complémentaires. Chaque vers, chaque métaphore, chaque image lyrique devient un fil de lumière qui tisse une tapisserie de l’humanité où nos émotions, nos pensées et nos rêves communs trouvent écho et reflet.

Nous invitons les lecteurs à entrer dans cet univers lyrique avec le cœur ouvert, à découvrir la beauté ineffable de la poésie roumaine et à la laisser résonner – chant sans fin, dans leur âme.

Daniela Brîndușa Băzăvan

Ambassadeur de Roumanie au Royaume de Thaïlande

คำนำ

โลกแห่งบทกวีเป็นอาณาจักรแห่งเสียงสะท้อนอันไม่สิ้นสุด ซึ่งเสียงแห่งบทกวี แม้จะยึดโยงด้วยเวลาและสถานที่ แต่ก็สามารถข้ามผ่านขอบเขตและคงอยู่ในจิตวิญญาณของผู้อ่านจากทุกมุมโลกได้ หนังสือรวมบทกวีคัดสรรภาษาโรมาเนียพร้อมคำแปลภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยเล่มนี้ เป็นเครื่องพิสูจน์ถึงพลังสากลแห่งถ้อยคำกวี ความสามารถในการทำให้สะเทือนใจ สร้างแรงบันดาลใจ และเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่แตกต่างเข้าด้วยกันโดยผ่านความงามของภาษาศิลปะ

หนังสือรวมบทกวีเล่มนี้เป็นผลจากความตั้งใจของสถานเอกอัครราชทูตโรมาเนีย ณ กรุงเทพมหานคร ที่ต้องการส่งเสริมวัฒนธรรมของประเทศโรมาเนีย และสร้างความใกล้ชิดให้เกิดขึ้นระหว่างวัฒนธรรมโรมาเนียกับจิตวิญญาณของผู้อ่านในพื้นที่แห่งนี้ของโลก ด้วยการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมเช่นนี้ สถานเอกอัครราชทูตโรมาเนียได้ก่อให้เกิดการอนุรักษ์และสืบทอดคุณค่าทางศิลปะของโรมาเนีย โดยเป็นการเปิดพื้นที่สำหรับการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและแนวทางกวีอันหลากหลาย

ความคิดริเริ่มนี้ทำให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างอดีตและปัจจุบัน เปรียบเสมือนสะพานเชื่อมต่อระหว่างภาษาและผู้คน และระหว่างแนวทางศิลปะที่แตกต่างแต่เสริมสร้างซึ่งกันและกัน บทกวีทุกบท อุปมาทุกถ้อยคำ และภาพพจน์ทุกภาพล้วนกลายมาเป็นเส้นแสงที่ถักทอเป็นผืนผ้าใบแห่งมนุษยชาติ ที่ซึ่งอารมณ์ ความคิด และความฝันที่เราต่างมีร่วมกันนั้นสะท้อนดังก้องกังวาน

เราขอเชิญชวนผู้อ่านให้ก้าวเข้าสู่จักรวาลแห่งบทกวีด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง เพื่อค้นพบความงามที่ไม่อาจอธิบายได้ของบทกวีโรมาเนีย และปล่อยให้ความงามนั้นก้องสะท้อนอยู่ในจิตวิญญาณของผู้อ่าน ดังบทเพลงที่เรารักที่สุด

ด้วยความชื่นชมและซาบซึ้งใจ

ดาเนียลา บรินดูซา บาชาวาน

เอกอัครราชทูตโรมาเนียประจำราชอาณาจักรไทย



Prefață

Această excepțională colecție de poezii românești înflorește din colaborarea armonioasă dintre Ambasada României în Regatul Thaiandei și Universitatea Prince of Songkla (PSU). Cu o mândrie și o onoare imensă, prezint această carte poporului thailandez și lumii întregi, invitându-i să descopere farmecul mirific al poeziei românești și bogata ei tapiserie culturală. PSU este profund privilegiată să aducă contribuția sa la realizarea acestei ediții inaugurale, un far al înțelegerii multiculturale și al camaraderiei globale. Ca instituție dedicată celebrării patrimoniului cultural din sudul Tailandei, PSU este onorată să se alăture Ambasadei României în promovarea acestei frumoase moșteniri culturale. Recunoștința noastră sinceră se îndreaptă către Excelența Sa Doamna Daniela Brîndușa Băzăvan, Ambasadorul României în Regatul Tailandei, și către Doamna Paula Romanescu, vizionara din spatele acestui inspirat proiect, pentru încrederea acordată universității noastre în realizarea acestei opere artistice. Pătrundeți în această lume magică de versuri și lăsați-vă sufletul să danseze pe ritmul frumuseții lor atemporale.

Dr. Niwat Keawpradub

Președintele Universității Prince of Songkla

Préface

Cette exquisite collection de poèmes roumains est le fruit d'une collaboration harmonieuse entre l'Ambassade de Roumanie dans le Royaume de Thaïlande et l'Université Prince de Songkla (PSU). C'est avec une immense fierté et un grand honneur que je présente ce livre au peuple thaïlandais et au monde entier, les invitant à découvrir la magie envoûtante de la poésie roumaine et sa riche tapisserie culturelle. PSU est profondément honorée d'apporter sa contribution à la réalisation de cette édition inaugurale, un phare de compréhension multiculturelle et de fraternité universelle. En tant qu'institution engagée dans la préservation et la célébration du patrimoine culturel du sud de la Thaïlande, PSU est fière de s'associer à l'Ambassade de Roumanie pour promouvoir ce remarquable héritage culturel. Notre gratitude sincère va à Son Excellence Mme Daniela Brîndușa Băzăvan, Ambassadeur de Roumanie dans le Royaume de Thaïlande, et à Mme Paula Romanescu, la visionnaire derrière ce projet inspirant, pour avoir confié à PSU ce chef-d'œuvre. Plongez-vous dans ce monde magique de vers, et laissez votre âme danser au rythme de leur beauté intemporelle.

Dr. Niwat Keawpradub

Président de l'Université Prince de Songkla

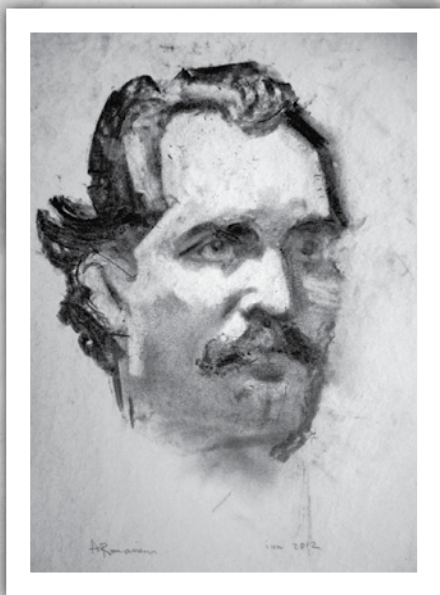
คำนำ

หนังสือรวมบทกวีโรมาเนียเล่มนี้ เกิดขึ้นจากความร่วมมืออันงดงามระหว่างสถานเอกอัครราชทูตโรมาเนียประจำราชอาณาจักรไทยกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ม.อ.) ผมรู้สึกภาคภูมิใจและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มอบหนังสือเล่มนี้ให้แก่ประชาชนชาวไทยและผู้คนทั่วโลก เพื่อเชิญชวนให้ทุกท่านได้สัมผัสเสน่ห์อันลึกซึ้งของบทกวีโรมาเนียและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า ม.อ. มีความยินดีที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มแรกนี้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมกับมิตรภาพระดับนานาชาติ ในฐานะสถาบันการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมของภาคใต้ ม.อ. รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้ร่วมมือกับสถานเอกอัครราชทูตโรมาเนียในการสืบสานมรดกอันงดงามนี้ ขอขอบพระคุณท่าน Daniela Brîndușa Băzăvan เอกอัครราชทูตโรมาเนียประจำราชอาณาจักรไทย และคุณ Paula Romanescu ผู้ริเริ่มโครงการอันทรงคุณค่านี้ที่ได้มอบความไว้วางใจให้ ม.อ. ได้เป็นส่วนหนึ่งของผลงานอันล้ำค่าเล่มนี้ ขอให้ทุกท่านเพลิดเพลินไปกับโลกแห่งบทกวีที่งดงาม และปล่อยให้หัวใจของท่านเต้นรำไปกับท่วงทำนองอันไพเราะเหนือกาลเวลา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิวัตi แก้วประดับ

อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์





Mihai EMINESCU (1850-1889)

มีไฮ เอมีเนสกุ (พ.ศ. 2393-2432)

Ultimul mare poet romantic din lume, supranumit *Luceafărul poeziei românești*. Ziua nașterii sale (15 ian.) a fost proclamată *Ziua Culturii Naționale*.

Poemul său *Luceafărul* (98 strofe) este înscris în *Cartea Recordurilor drept cel mai lung poem de dragoste din lume*.

Poetul Montri Umavijani i-a închinat o poezie în volumul *A long, old roman road*, ed. Amarin, Bangkok, 1989 (în l. română *Lumea Cuvântului*, ed. Helicon, Timișoara, 1997; trad. Paula Romanescu & Camelia Vraciu).

Le dernier grand poète romantique du monde, surnommé L'Étoile du Nord de la poésie roumaine.

Le jour de sa naissance (le 15 janvier) est aujourd'hui Le Jour de la Culture Nationale.

Son poème *Luceafărul* (98 strophes) est inscrit dans *World Records Academy* comme le plus long poème d'amour du monde.

Dans le volume de poésie *A long, old roman road*, ed. Amarin, Bangkok, 1989 (en roumain - *Lumea Cuvântului*, ed. Helicon, Timișoara, 1997; trad. Paula Romanescu & Camelia Vraciu), le poète Montri Umavijani y inscrit le poème *Eminescu*.

กวีแนวโรแมนติกผู้ยิ่งใหญ่คนสุดท้ายของโลก ผู้ได้รับสมญานามว่า ดาวเหนือแห่งกวีนิพนธ์โรมาเนีย

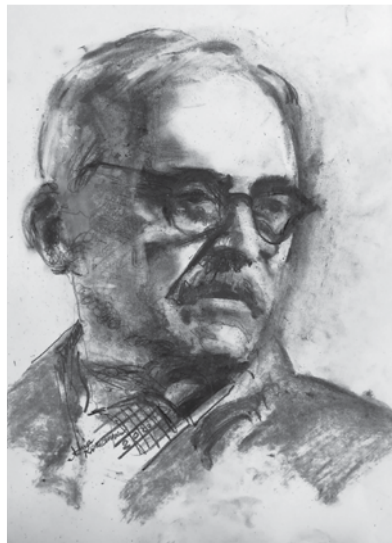
ปัจจุบัน วันเกิดของเขา (วันที่ 15 มกราคม) ถือเป็นวันวัฒนธรรมแห่งชาติ

บทกวีของเขาที่ชื่อ *Luceafărul* (มี 98 บท) ได้รับการบันทึกจาก World Records Academy ให้เป็นบทกวีรักที่มีขนาดยาวที่สุดในโลก

มนตรี อุมะวิชนี กวีและนักแปล ได้เขียนบทกวีชื่อ *Eminescu* ไว้ในหนังสือรวมบทกวีชื่อ *A long, old roman road* จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ อมรินทร์ กรุงเทพฯ ในปี ค.ศ. 1989 (ฉบับภาษาโรมาเนียชื่อ *Lumea Cuvântului* จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Helicon, Timișoara ในปี ค.ศ. 1997 แปลโดย Paula Romanescu และ Camelia Vraciu)

Tudor ARGHEZI (1880-1967)

ทุดอร์ อาร์เกซี (พ.ศ. 2423-2510)



Poet, prozator, jurnalist, traducător, voce distinctă în marea poezie românească.

Temele sale – credința, îndoiala, iubirea, revolta, omul – măsură a toate câte sunt cu viață însemnate.

Poète, écrivain, journaliste, traducteur, voix à part de la grande poésie roumaine.

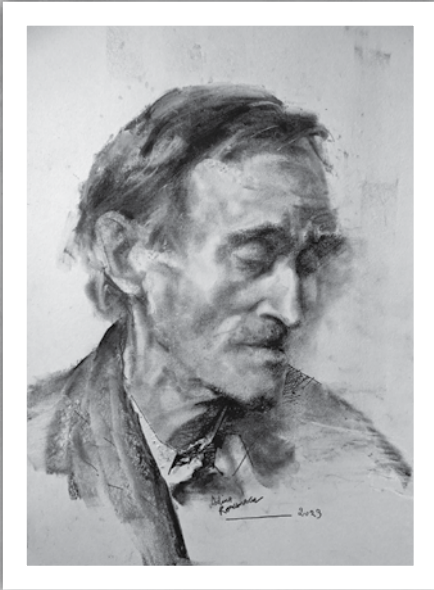
Ses thèmes – la foi, le doute, l'amour, la révolte, l'homme – mesure exacte de ce que veut dire la vie.

กวี นักเขียน นักหนังสือพิมพ์ และนักแปล ผู้มีแนวทางการประพันธ์อันมีเอกลักษณ์โดดเด่น
ในบรรดากวีโรมาเนียผู้ยิ่งใหญ่

แนวคิดสำคัญในงานของเขา ได้แก่ ความศรัทธา ความสงสัย ความรัก การต่อต้าน มนุษย์
ซึ่งเป็นสิ่งบ่งบอกอันแท้จริงถึงความหมายของชีวิต

George BACOVIA (1881-1957)

จอร์เจ บาโควียา (พ.ศ. 2424-2500)



Poet simbolist, neîncadrabil complet în acest curent literar, vag influențat de poezia franceză cu a sa *de la musique avant toute chose*, el rămâne unic în literatura română prin stilul său inconfundabil.

Poète symboliste, près et loin de ce courant littéraire, vaguement influencé par la poésie française avec son *de la musique avant toute chose*, il reste pourtant unique dans la littérature roumaine par son style inconfondable.

กวีแนวสัญลักษณ์นิยม แต่ก็ไม่สามารถจัดอยู่ในสำนักคิดวรรณกรรมดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์ แม้จะได้รับอิทธิพลเล็กน้อยจากกวีนิพนธ์ฝรั่งเศสที่เน้นจังหวะเสียงเป็นหลัก ถึงกระนั้นเขายังคงมีเอกลักษณ์ในวรรณกรรมโรมาเนียด้วยลีลาการประพันธ์ที่ไม่ซ้ำใคร

Ion MINULESCU (1881-1944)

อีออน มินูเลสคู (พ.ศ. 2424-2487)



Poet, prozator, dramaturg, om al cetății (director general al Artelor – 1922), reprezentant al simbolismului românesc.

Poète, prosateur, dramaturge, homme de la cité (Directeur Général des Arts, 1922) représentant du symbolisme roumain.

กวี นักเขียนร้อยแก้ว นักเขียนบทละคร ผู้มีบทบาทสำคัญทางสังคม (อธิบดีกรมศิลปะปี ค.ศ. 1922) และตัวแทนของแนวคิดสัญลักษณ์นิยมในประเทศโรมาเนีย

Paula ROMANESCU (n. 1942)

เปาลา โรมาเนสคู (เกิด พ.ศ. 2485)



Profesoară, poetă, traducătoare, eseistă, critic de artă.

Professeur, poète, traductrice, essayiste, critique d'art.

อาจารย์ กวี นักแปล นักเขียนเรียงความ และนักวิจารณ์ศิลปะ



6/20, 1912

Odette Kormanik

S-a stins viața

S-a stins viața falnicei Veneției,
N-auzi cântări, nu vezi lumini de baluri;
Pe scări de marmură, prin vechi portaluri,
Pătrunde luna, înălbind pereții.
Okeanos se plânge pe canaluri...
El numa-n veci e-n floarea tinereții,
Miresei dulci i-ar da suflarea vieții,
Izbește-n ziduri vechi, sunând din valuri.
Ca-n țințirim tăcere e-n cetate.
Preot rămas din a vechimii zile,
San Marc sinistru miezul nopții bate.
Cu glas adânc, cu graiul de Sibile,
Rostește lin în clipe cadente:
„Nu-nvie morții – e-n zadar, copile!”

Éteinte la vie...

Éteinte la vie de la très fière Venise !
Ni chants joyeux, ni lumières de bals,
La lune passe sur des vieux portails noirs
En blanchissant le marbre des marches grises.
Okéanos pleure sur le canal,
Son âge en fleur n'est pas toujours de mise
Il donnerait son âme à sa promise ;
Il frappe aux murs, aux rives, au désespoir.
Toute la cité – désert de solitude !
Prêtre resté de la nuit des temps,
Saint-Marc sonne minuit de sa voix rude
Qui parait dire – Sibylle des jours d'antan,
Ces mots profonds, chargés de lassitude :
« Les morts c'est pour toujours, mon cher
enfant ! »

ดับแล้วชีพ...

ดับแล้วชีพเวนิสเคยผงาดขึ้น
ไร้เสียงร่ำ ไร้แสงไฟงามสังสรรค์
แสงจันทร์ทอลงประตูเก่ามีดนั้น
ส่องสว่างขึ้นบนไคหินอ่อนมัว

โอเซียนสร้าให้อยู่ในคลอง
วัยเยาว์ของเขาไม่อาจคงอยู่ทั่ว
เขายอมมอบวิญญาณแด่รักไร้กลัว
เขาไฟต่อสู้กำแพง ฝั่งน้ำ สิ้นหวัง

ทั้งนครทะเลทรายอันเงียบเหงา
นักบวชเฒ่าผู้นานเนาไว้มาก่อนครั้ง
คือระฆังแห่งวิหารเซนต์มาร์กดัง
เสียงซึ่งขังบอกแจ้งกาลยามเที่ยงคืน

เสียงนั้นดังเทพพยากรณ์ในกาลก่อน
เผยคำสอนออกไปไม่ปิดฝืน
ถ้อยวาจาลึกซึ้งและโรยริน
“ผู้วายชนม์ไร้คืนกลับ บุตรข้าเอ๋ย”

Ce suflet trist

Ce suflet trist mi-au dăruit
Părinții din părinți,
De-au încăput numai în el
Atâtea suferinți?

Ce suflet trist și fără-de rost
Și din ce lut inert,
Că după-atâtea amăgiri
Mai speră în deșert?

Cum nu se simte blestemat
De-a duce-n veci nevoi?
O, valuri ale sfintei mări,
Luați-mă cu voi!

Quelle âme triste

Quelle âme triste mes aïeux
Me laissèrent-ils sur terre,
Que tous les chagrins de ce monde
Tant de place y trouvèrent !

Quelle âme triste et sans raison
Terre molle, terre inerte
Qui, après tant d'illusions,
Espère encore, déserte !

Comment supporte-t-elle cet amer
Chagrin qui ne finit plus ?
Ô, vagues de la sainte mer,
Emmenez-moi avec vous !

จิตนี้เอ๋ยใยเศร้าหมองเยี่ยงนี้

จิตนี้เอ๋ยใยเศร้าหมองเยี่ยงนี้
เป็นจิตที่บรรพชนทิ้งให้ข้า
แม้บรรดาความทุกข์โศกในโลกา
ยังเข้ามารวมกันอยู่ ณ จิตนี้

จิตนี้เอ๋ยใยเศร้าหมองไร้ที่มา
ปานธราไร้ชีวา ไร้แรงรู้
แม้ผ่านพบมายาอันมากมี
ยังไม่คลี่คลายหวังแม้เดียวดาย

จิตนี้เอ๋ยจักทนซึ่งความขมขื่น
อันยังย็นไร้สิ้นสุดเช่นไรได้
โอ! คลื่นมหาสมุทรศักดิ์สิทธิ์ไซ้
โปรดนำข้าไปกับท่านด้วยทีเทอญ!

Trecut-au anii

Trecut-au anii ca nori lungi pe șesuri
Și niciodată n-or să vie iară,
Căci nu mă-ncântă azi cum mă mișcară
Povești și doine, ghicitori, eresuri,

Ce fruntea-mi de copil o-nseninară,
Abia-nțelese, pline de-nțelesuri –
Cu-a tale umbre azi în van mă-mpesuri,
O, ceas al tainei, asfințit de sară.

Să smulg un sunet din trecutul vieții,
Să fac, o, suflet, ca din nou să tremuri
Cu mâna mea în van pe liră lunec;

Pierdut e totu-n zarea tinereții
Și mută-i gura dulce-a altor vremuri,
Iar timpul crește-n urma mea...
mă-ntunec!

Passèrent les années

Passèrent les années comme de longs nuages
Au-dessus des plaines. Et ne reviendront plus.
Où sont-elles aujourd'hui les histoires que
j'ai lues ?
Où les doïnas, les contes et les présages

Qui couronnaient mon front d'enfant perdu
Dans le mystère caché entre les pages
Des livres ? Ô, heure de mystère, en vain la
cage
De grandes ombres du soir me l'ouvres-tu !

Pour que j'arrache un cri à ma tristesse
Pour te faire, ô, mon âme, frémir doucement,
En vain passé-je sur ma lyre les doigts de
ma main !

Perdu le temps heureux de ma jeunesse,
Et toute muette maintenant la voix d'antan,
Je sombre... derrière moi le temps va
grandissant.

ปี ๆ เคลื่อนคล้อยไป

ปี ๆ เคลื่อนคล้อยไปดุจเมฆยาว
เหนือทุ่งพราวไรวันจะหวนกลับ
อยู่ไหนเล่าเรื่องที่ข้าเคยอ่านรับ
อยู่ไหนเล่าลำนานิทาน คำทำนาย

ที่เคยสวมประดับหน้าวัยเยาว์ข้า
ในหน้าหนังสือมีอักษรร้อยชอนกาย
ไอห้วงกาลอศรรยเอย ก็เปล่าตาย
แม้เปิดผาพยาตราตรีเภาใหญ่แก่ข้า

เพื่อให้ข้าเปล่งเสียงร้องจากความเศร้า
เพื่อให้เจ้ารักไหว โอใจข้า
ก็เปล่าตายไร้ประโยชน์แม้หลุดส่าห์
ใช้หัตถาและนิ้วข้าไล่เล่นพิณ

กาลสุขสันต์แห่งเยาว์วัยข้าเลื่อนลา
บัดนี้มาเสียงกาลเก่าก็เงียบสิ้น
ข้าจมดิ่ง...เข้าไปในชีวิน
พร้อมกาลคืนขยายใหญ่เบื้องหลังข้า



Glossă

Vreme trece, vreme vine,
Toate-s vechi și nouă toate;
Ce e rău și ce e bine
Tu te-ntreabă și socoate;
Nu spera și nu ai teamă,
Ce e val ca valul trece;
De te-ndeamnă, de te cheamă,
Tu rămâi la toate rece.

Multe trec pe dinainte,
În auz ne sună multe,
Cine ține toate minte
Și ar sta să le asculte?...
Tu așează-te deoparte,
Regăsindu-te pe tine,
Când cu zgomote deșarte
Vreme trece, vreme vine.

Nici încline a ei limbă
Recea cumpăn-a gândirii
Înspre clipa ce se schimbă
Pentru masca fericirii,

Glose

Le temps passe, le temps vient,
Tout est vieil, tout est nouveau ;
Où est le mal, où le bien,
Demande-toi et pèse les mots ;
N'aie pas peur et n'espère rien,
Toute vague comme la vague s'en va ;
S'ils te chassent ou s'ils t'appellent,
Vaut mieux en rester froid !

Tant de choses peuvent nous troubler,
Tant de choses restent à ouïr ;
Qui pourrait tout écouter,
Qui pourrait tout retenir ?
À l'écart de tout vacarme,
Cherche en toi ta part de bien
Quand par l'éclat de fausses armes,
Le temps passe, le temps vient.

Que jamais la froide raison
N'incline en toi sa langue d'or
Vers le court instant changeant
Pour le masque du bonheur

ไคร้ครวญ

กาลเวลาหมุนเปลี่ยนเวียนผันไป
เก่าใหม่ไชร้ล่วนแต่แปรผันผวน
สิ่งใดร้ายสิ่งใดดีพึงคิดทวน
จงไคร้ครวญตรองถ้อยจงถามตน
อย่าได้กลัวอย่าหวังสิ่งใดเลย
คลื่นร่ำเพยแล้วก็เลื่อนไปตามหน
หากคนไล่หรือเรียกเข้ามาสู่ตน
ควรอยู่อย่างเยือกเย็นเป็นดั่งม

เรื่องมากมายอาจสร้างความกังวล
เรื่องมากล้นที่ยังคงค้างอยู่
ใครเล่าหนอจะฟังได้ทุกประตู
ใครจะรู้จักจำได้หมดทุกตอน
ห่างจากเสียงกึกก้องที่ปั่นป่วน
จงคิดทวนค้นความดีในเจ้าก่อน
เมื่อแสงแห่งอาวุธปลอมส่องสะท้อน
กาลเวียนย้อนผันเปลี่ยนเวียนหมุนไป

ขอเหตุผลอันเย็นที่จงอย่าโน้ม
ลิ้นทองโลมใส่เจ้าให้ผันผายไป
สู่ขณะอันผันเปลี่ยนแปรหลกไหล
อยู่ภายใต้หน้าากาสุขที่หลอกตา

Glossă

Ce din moartea ei se naște
Și o clipă ține poate;
Pentru cine o cunoaște
Toate-s vechi și nouă toate.

Privitor ca la teatru
Tu în lume să te-nchipui:
Joace unul și pe patru,
Totuși tu ghici-vei chipu-i,
Și de plânge, de se ceartă,
Tu în colț petreci în tine
Și-nțelegi din a lor artă
Ce e rău și ce e bine.

Viitorul și trecutul
Sunt a filei două fețe,
Vede-n capăt începutul
Cine știe să le-nvețe;
Tot ce-a fost ori o să fie
În prezent le-avem pe toate,
Dar de-a lor zădărnicie
Te întreabă și socoate.

Glose

Qui ressemble à la mort
Et qui dure toujours si peu ;
Pour ceux qui connaissent l'affaire
Tout est vieil, tout est nouveau.

Spectateur comme au théâtre,
Reste dans ce monde de mirages !
Si quelqu'un joue des rôles quatre,
Tu verras son vrai visage ;
S'ils pleurent ou s'ils se séparent,
Observe-les et retiens
De leur jeu et de leur art
Où est le mal, où le bien.

L'avenir et le passé
Ce sont l'endroit et l'envers
De la même feuille ; on le sait,
On voit sans peine leur mystère.
Ce qui fut, ce qui sera,
Maintenant semble nouveau.
Sur la vanité du monde
Demande-toi et pèse tes mots !

ใคร่ครวญ

อันคล้ายดังความตายไม่อยู่คง
และดำรงอย่างแสนสั้นในเวลา
สำหรับผู้รู้แจ้งเรื่องนี้มา
เก่าใหม่ไซ้ล้วนแต่แปรผันไป

ดูผู้ชมโรงละครฉากแสดง
จงดำรงแฝงอยู่ในโลกลวงตา
หากใครเล่นบทบาทหลายอัตรา
เจ้าจะเห็นโฉมหน้าแท้แห่งจิตใจ
ยามเขาร้องไห้เศร้าหรือแยกจาก
จงเฝ้าปากเพียรสังเกตจำถ้วนถ้อย
ซึ่งบทบาทการแสดงที่เขามี
สิ่งใดดีสิ่งใดร้ายพึงคิดทวน

อนาคตกับอดีตที่ผันผ่าน
ล้วนเป็นดั่งด้านหน้าและด้านหลัง
ของกระดาษแผ่นเดียวย่อมรู้จักกัน
ความลึกลับของมันเห็นง่ายดาย
สิ่งเคยมีหรือว่าสิ่งจะมี
มาบัดนี้ปรากฏดูเป็นแปลกใหม่
ในท่ามกลางความว่างเปล่าที่โลกให้
จงครวญใคร่ตรองถ้อยจงดามตน

Glossă

Căci acelorași mijloace
Se supun câte există,
Și de mii de ani încoace
Lumea-i veselă și tristă;
Alte măști, aceeași piesă,
Alte guri, aceeași gamă,
Amăgit atât de-adeșe
Nu spera și nu ai teamă.

Nu spera când vezi mișeii
La izbândă făcând punte,
Te-or întrece nățăraii,
De ai fi cu stea în frunte;
Teamă n-ai, căta-vor iarăș
Între dânșii să se plece,
Nu te prinde lor tovarăș:
Ce e val, ca valul trece.

Cu un cântec de sirenă,
Lumea-ntinde lucii mreje;
Ca să schimbe-actorii-n scenă,
Te momește în vârtej;

Glose

Car aux mêmes lois se soumet
Sur terre tout ce qui existe ;
Depuis des milliers d'années
Le monde reste gai et triste ;
D'autres masques, la même pièce,
D'autres voix, le même refrain ;
D'avoir été menti mille fois,
N'aie pas peur et n'espère rien !

N'espère pas quand les salauds
Se font à la victoire pont,
Ils te devancent les nigauds
Même si tu as l'étoile au front ;
Reste tranquille, les uns, les autres,
Ils arriveront tous en bas ;
Ne sois pas des leurs apôtres :
Toute vague comme la vague s'en va.

Comme un doux chant de sirènes
Le monde lève des pièges luisants ;
Pour changer acteurs en scène,
Il nous fait tourner au vent ;

ไคร้ครวญ

เพราะกฎเกณฑ์เดียวกันที่ครอบครอง
ทุกสิ่งผองอยู่ในโลกทุกแห่งหน
นับเป็นพัน ๆ ปีหนีไม่พ้น
โลกยังวนสุขและเศร้าเคล้ากันไป
หน้ากากรื่นแต่แสดงบทเดิมซ้ำ
เสียงพูดอื่นแต่ยังร้องท่อนเดิมได้
โดนมุสาพาพันครั้งจนชินใจ
อย่าได้กลัวอย่าหวังในสิ่งใด

อย่าหวังเลยยามเมื่อทุรชน
สามารถดลสร้างสะพานสู่ชัยหมาย
พวกคนเขลาอาจนำหน้าเจ้าไป
แม้ว่าหน้าผากเจ้าไขว้มีดาวพราย
จงนิ่งเฉยอย่าเอื้อนเอ่ยวาจา
พวกเขาจะพากันตกสู่เบื้องต่ำ
อย่าเป็นสาวกเขาด้วยถล่ำ
คลื่นร่ำเผยแล้วก็เลื่อนไปตามทาง

ดุจเสียงเพลงนางเงือกอันแผ่วหวาน
โลกขับขานสร้างบ่วงล่อหลอกตา
เพื่อเปลี่ยนบทนักแสดงเข้าฉากมา
ให้เรากลาวเวียนไปตามลม

Glossă

Tu pe-alături te strecoară,
Nu băga nici chiar de seamă,
Din cărarea ta afară
De te-ndeamnă, de te cheamă.

De te-ating, să feri în laturi,
De hulesc, să taci din gură;
Ce mai vrei cu-a tale sfaturi,
Dacă știi a lor măsură;
Zică toți ce vor să zică,
Treacă-n lume cine-o trece;
Ca să nu-ndrăgești nimică,
Tu rămâi la toate rece.

Tu rămâi la toate rece,
De te-ndeamnă, de te cheamă;
Ce e val, ca valul trece,
Nu spera și nu ai teamă;
Te întreabă și socoate
Ce e rău și ce e bine;
Toate-s vechi și nouă toate:
Vreme trece, vreme vine.

Glose

Prends garde, ne te laisse pas faire,
Ne t'écarte pas de ton chemin
Quand par un chant languissant
S'ils te chassent ou s'ils t'appellent.

S'ils te touchent, écarte-toi !
S'ils médisent, ne dis rien !
Qu'attends-tu de leur venin
Quand tu les connais déjà ?
Laisse-les dire tout ce qu'ils veulent ;
Le monde change, le monde s'envole ;
Pour ne rien aimer, crois-moi,
Vaut mieux en rester froid !

Vaut mieux en rester froid
S'ils te chassent ou s'ils t'appellent,
Toute vague comme la vague s'en va ;
N'aie pas peur et n'espère rien
Demande-toi et pèse tes mots ;
Où est le mal, où le bien,
Tout est vieil, tout est nouveau ;
Le temps passe, le temps vient.

ไคร์ครวญ

จงระวังอย่าให้ตกเป็นเหยื่อเลย
อย่าหลงเผยออกนอกเส้นทางหมาย
เมื่อเสียงเพลงแผ่วหวานดังเอื่อยไป
หากคนไล่หรือเรียกเข้ามาสู่ตน

หากเขาล่วงเกินเจ้าจงถอยห่าง
หากเขาพรางใส่ร้ายจงเงียบงัน
เจ้าคาดหวังสิ่งใดจากพิษนั้น
เมื่อเจ้าพลันรู้จักเขามาเนิ่นนาน
ปล่อยให้เขาพูดไปตามใจหวัง
โลกคงยังเปลี่ยนแปลงดำเนินไป
เชื่อเถิดหนาถ้าจะไม่รักสิ่งใด
ควรอยู่อย่างเยือกเย็นเป็นดั่งงาม

ควรอยู่อย่างเยือกเย็นเป็นดั่งงาม
หากคนตามไล่หรือเรียกเจ้ามาหา
คลื่นร่ำเพยแล้วก็เลื่อนตามทางมา
อย่าได้กลัวอย่าหวังสิ่งใดเลย
จงไคร์ครวญตรองถ้อยจงถามตน
พึงคิดวนสิ่งใดร้ายสิ่งใดดี
เก่าใหม่ไซ้รล้นแต่แปรผันหนี
กาลเวลาหมุนเปลี่ยนเวียนผันไป





Sfârșitul toamnei

O! cine-ar zice că pe-aici
Au fost odată flori,
Privighetori,
Și cărți citite cu ochi mici,
În care latele panglici
Întorsu-s-au de-atâtea ori?

Și totuși, furăm doi mai ieri,
Strânși braț la braț, gângavi,
Ca doi bolnavi;
Și-n legănarea celor seri,
Supt plopilor negri și severi,
Blânzi și supuși ca niște sclavi.

Să plec! de-acuma sunt străin
Pe unde fură tei,
Pleșuvi și ei!
Ceva ciudat, ca un destin
Mă-mpinge să mă-ntârzii prin
Căzuta frunză din alei.

Fin d'automne

Ô! Qui pourrait dire qu'hier encore
Y avait-il des fleurs,
Des rossignols,
Des livres lus les yeux mi-clos
Où des rubans larges et beaux
Y tournèrent tant et tant de fois ?

Pourtant, nous fûmes deux antan
Comme deux malades se promenant
Bras dessus, bras dessous ;
Comme deux esclaves tendres et doux
Sous les peupliers sévères et noirs
À l'heure de la tombée du soir.

Il faut partir ! Je suis seul
Et étranger parmi les tilleuls
Gris eux aussi,
Mais quelque chose comme un destin
Me pousse de m'attarder en chemin
Parmi les feuilles mortes des allées.

สิ้นสุดไปไม่ร่วง

โอ้! ใครเล่าอาจเอื้อนเอ่ยว่า เมื่อวานนั้น
ยังมีมาลีพ่องพันธุ์
นกไนติงเกลขับขาน
หนังสืออันดวงตาหุบหรือคอยอ่าน
พร้อมริบบิ้นกว้างงามครัน
พลิกผันหลายครั้งหลายครา

กระนั้นเราสองเคยเคียงข้างปีเก่าก่อน
คู่สองผู้ป่วยเดินเล่นสนาน
แขนคล้องแขนเกี่ยวพัน
คู่สองทาสรักอ่อนหวาน
ใต้ต้นป๊อปลาร์ดำทะมึนตระหง่าน
ยามตะวันเลื่อนลับลา

จำต้องจากแล้วหนา! ข้าเดียวดายอ้างว้างมา
แลแปลกหน้าท่ามกลางเหล่าดอกลินเดน
อันมีสีเทาหม่นเฉกเช่นกัน
แต่บางสิ่งคลไคลล้ายโชคชะตา
ผลักดันข้ายังรอตตรงหนทางมา
ท่ามกลางใบไม้ร่วงร่ายทางเดินเรียง

Sfârșitul toamnei

Aici unde-a murit trecutul,
Mă plimb ca-ntr-un mormânt,
În care sunt
Legat s-asculț cum tace lutul,
Pe când în suflet toarce mutul
Regret, înfășurat în vânt.

Fin d'automne

Là où le cher passé mourut
Je me promène comme dans une tombe
Où je suis lié
Pour écouter la terre se taire,
Quand dans mon âme file le muet
Regret que les vents emportèrent.

สิ้นสุดใบไม้ร่วง

ที่ซึ่งอดีตอันเคยรักมลายสิ้นเสียง
ข้าเดินคุดจในหลุมศพ
ที่ซ่านั้นถูกผูกไว้
เพื่อฟังดินทรายสงบไป
ขณะที่ดวงวิญญาณข้าหลากไหล
ด้วยความเสียใจเจียบงันอันสายลมพัดพาไป

Poate că este ceasul

Poate că este ceasul, de vreme ce
scoboară
Din arbori toată frunza ce-a fost și
strălucit,
Să ne privim trecutul în față, liniștit,
Când urma lui de umbră începe să ne
doară.

Și, fără umilință și fără de mândrie,
Să ne-amintim în noapte de noi, din
fir în fir,
Și să privim zigzagul, pe stânci, de
tibișir,
În care-și puse pasul fragila mărturie.

O zi mărunți, o noapte aprinși cu foc
de aștri,
Când răstigniți, când slobozi și mari
și-adesea mici,
Păstori de crizanteme, profeți pentru
furnici,
Deasupra-ne vulturii pluteau în cer
albaștri.

L'heure est venue peut-être

L'heure est venue peut-être, puisque
les feuilles pâles
Hier encore éclatantes commencent
à tomber,
De regarder franchement, en face, le passé
Quand l'ombre de son ombre
commence à nous faire mal.

Et sans humiliation et sans nulle fierté
Rappelons-nous de nous petit à petit,
fil à fil,
En regardant les roches au zigzag de
porphyre
Où le pas imprima l'aveu-fragilité.

Brûlés une nuit par les étoiles, un jour,
petits,
Tantôt crucifiés, tantôt libres et grands,
Avec au-dessus de nous des vautours
survolants –
Pasteurs des chrysanthèmes, prophètes
des fourmis.

คงถึงแล้วเวลา

เหล่าใบไม้สีซีดเริ่มหล่นร่วง
จากวันล่วงเมื่อวานเคยสดใส
คงถึงแล้วเวลาสู้อัดไป
เงาอดีตไซ้เริ่มพาให้ทุกข์ทน

อย่าอับอายอย่าถือดีในศักดิ์
จงกลับมาค่อย ๆ คิดย้อนถึงตน
มองหินพอพิริมีลายหยักลั่น
มีรอยบาทบอกความในอันบางน้อย

เราผู้ปลุกเบญจมาศ ขึ้นนำมด
คืนหนึ่งหมดไหม้ด้วยดาว วันหนึ่งจ้อย
บ้างถูกตรึง บ้างเสรียิ่งใหญ่ลอย
อีกฝูงแร้งคอยบินวนอยู่เหนือเรา

Poate că este ceasul

Și de ni-s ruptî genunchii de căile spinoase,
De ce pentru-ntristare să fie tot ce-a fost?
Nu-i toamnă? Să ne facem din noi un
adăpost
Și s-adunăm deșertul, la cald, pe lângă
case.

Să luăm cenușa stinsă pe vechile altare,
Să-i dăm din nou văpaia și-un fum mai
roditor.
S-o-mprăștiem, sămânță, pe șesul viitor,
Nădăjduind culesul târziu, cu întristare.

L'heure est venue peut-être

Si on a les genoux meurtris par les épines
Ce n'est que pour souffrir ? Ce n'est pas
pour de la joie ?
C'est l'automne! Allons faire de nous-
mêmes un toit
Pour que tout le désert y entre et illumine.

Prenons la cendre éteinte des anciens
autels,
Redonnons-lui la flamme, une fumée à
mûrir,
Éparpillons-la, graine, sur le champ à venir
Espérant pour plus tard la moisson du
chagrin.

คงถึงแล้วเวลา

หากเข้าข้าหนามเกี่ยวเจ็บปวดทุกข์
ใช่เพียงทุกข์ ใช่เพียงสุขหรือไรเล่า
ฤดูใบไม้ร่วง ! สร้างหลังคาเถิดเรา
ทั่วทะเลทรายได้เข้ามาส่องแสง

มาร่วมเก็บเถ้าบูชาเก่ามอดม้วย
มาชุบชีพด้วยเพลิงควันพร้อมลุกแรง
มาหว่านเมล็ดลงผืนนาอนาคตแห่ง
หวังเก็บเกี่ยวความเศร้าแล้งคราต่อไป

Inscripție de bărbat

Fă-ți datoria pâin' la capăt, bine.
Sunt datorii și țelul, și povara.
Fie că mângâi omul, fie că-i aperi țăra,
Și-așteaptă ceasul tău. Că vine!

Nu-ți fie teamă, alta nu-i menirea,
Că te codești, mișel sau înțelept.
Ține nevrednicilor crâncen piept.
Că porți în tine toată omenirea.

Ai luat de jos poveri. Ți se cuvine,
Și te mai cere una. Nu-i nimic. E grea.
Ți-e cărca plină, ia-o și pe ea,
Și-așteaptă-ți și sfârșitul cu fruntea sus.
Că vine!

Inscription d'homme

Fais ton devoir comme il faut, pas à pas.
La peine, l'idéal, c'est du devoir aussi.
Sourire aux gens, défendre son pays,
Et attendre son heure. Car ça viendra.

N'aie pas peur, car c'est la destinée,
Que tu sois lâche, infâme ou vaillant,
Il faut lutter bien courageusement ;
Car tu portes dans ton âme le monde entier.

Car porter des fardeaux, c'est ton droit.
Un autre bien plus lourd t'attend. Ça ne fait rien.
Ne t'en plains pas, vas-y ! Continue ton chemin
Et, la tête haute, attends ta fin ! Car ça viendra.

จารึกแห่งความเป็นบุรุษ

จงทำกิจดังควรทีละก้าว
ทุกข์ปวดร้าวอุดมการณ์ก็หน้าที่
ยิ้มให้คนแลกปกป้องปฐพี
แลคอยกาลชีพสุดท้าย ที่จะมา

อย่าหวาดหวั่นเพราะมันคือลิขิต
จะขลาดคิดจะชั่วหรือหาญกล้า
ต้องอาสาสู้สุดใจไม่สะท้าน
เพราะวิญญาณเจ้าแบกไว้โลกทั้งผอง

เพราะแบกรับภาระคือกิจเจ้า
หนักอื่นเล่าก็จะมาอย่าห่มหมอง
อย่าวุ่นวายจงก้าวไปตามครรลอง
เงยพักตร์ผองรอชีพสิ้น ที่จะมา



Inscripție de femeie

Orânduirea firii a sorocit să fie
Copila diafană bărbatului soție.
Plăpânda libelulă, în mâna lui păroasă,
E crudă ca lăstarul de crin și chiparoasă.

Ea-l place că e teafăr și dur – și om de treabă,
Nu șovăie, nu-ntârzie, nu-ntreabă.
Pornește drept nainte și-ajunge ținta drept,
E răspicat și înțelept.

Strădania și munca lui aspră pentru tine
Fac zilele să-ți fie mai mari și mai depline.
I s-au zdrobit genunchii și i s-a frânt spinarea,
Să-și merite și blidul gustos și sărutarea.

Din fundul mării zmulge-n șirag mărgăritare
Pentru grumazul zveltei și chipeșei fecioare.
Din noapte ia ciorchinii de stele și scânteii
Pentru brățări, paftale, inele și cercei,

Inscription de femme

La nature a voulu que la fille diaphane
Soit à l'homme femme.
La frêle demoiselle qui dans sa main se pose
Est fragile comme un brin de lys et de tubéreuse.

Elle l'aime puisqu'il est fort et, saint
d'esprit et, droit,
Il n'est pas hésitant, il rentre tôt chez soi.
Il marche tout droit, il arrive droit au bout,
Sa parole est parole, il est sage d'amour fou.

Son dur travail et sa peine, c'est que toi, tu
Aies des jours meilleurs et riches de plus en plus;
S'il meurtrit ses genoux, s'il a le dos brisé,
C'est pour mieux mériter ta bonne soupe,
ton baiser.

Du fond des mers, il cueille des perles en colliers
Pour le cou de sa belle et svelte fiancée.
Il cueille dans la nuit des grappes d'étoiles de feu
Pour en faire des bracelets, des boucles, des
anneaux.

จารึกแห่งความเป็นสตรี

ธรรมชาติสร้างสตรีผู้อ่อนใส
เป็นคุโใจชายชาตรีที่หมายมั่น
อนงค์น้อยในอุ้งหัตถ์แห่งเขานั้น
บอบบางปานดอกลิลลี่และช่อนกลั่น

นางรักเขาเพราะแกร่งกล้าใจงามชื่อ
ใจมั่นถือ เร่งรียามกลับเรือนถิ่น
เขาก้าวตรลู่ที่หมายในชีวิติน
คำเขานั้นคือคำจริง รักล้ำเลิศ

งานหนักเขาสุดทนตนต้องสู้
เพื่อเธออยู่สุขสบายได้ประเสริฐ
แม้เข่าเข้าหลังจะหักก็เอาเถิด
คุ้มค่าเลิศชุปอรรยแลจูบนาง

จากห้วงสมุทรเขาเก็บมุกงามพราย
ร้อยเป็นสายคล้องคออนงค์นาง
ยามค่ำคืนเก็บดาวไฟที่สว่าง
แล้วมาสสร้างแหวนต่างหูและกำไล

Inscripție de femeie

Luceferii de aur din piatra seacă-i scoate,
Mușcat de colții stâncii și sângerând în
coate.

E jertfa lui de sine, aprinsă de-o idee.
Ideea, ca și lupta și pâinea-i tot femeie.

Inscription de femme

Il fait jaillir des astres dorés du dur rocher
Dont les dents le déchirent, sans s'en
plaindre jamais.

Son sacrifice suit l'appel d'une idée-flamme :
L'idée, la lutte, le pain, c'est toujours une
femme.

จารึกแห่งความเป็นสตรี

เสกดาวทองจากหินผาที่บาดร้าว
ไม่เคยบ่นความเจ็บซ้ำที่ปวดไหว
อุทิศตนเพื่อความคิดแสงแห่งใจ
อุดมการณ์สู่ชีวิตเพียงเพื่อนาง



În grădină

Scârțâie toamna din crengi ostenite,
Pe garduri bătrâne, pe streșini de lemn,
Și frunzele cad ca un sinistru semn
În liniștea grădinii adormite.

O palidă față, cu gesturi grăbite,
Așteaptă pe noul amor...
Pe când, discordant și înfiorător,
Scârțâie toamna din crengi ostenite.

Dans le jardin

Des branches fatiguées l'automne en gémit,
Sur les vieilles clôtures, sur les auvents en bois,
Tombent les feuilles comme une sinistre voix
Dans le silence du jardin endormi.

Une pâle jeune fille avec des gestes pressés,
Attend son dernier nouvel amour...
Pendant que, discordant et triste toujours,
L'automne gémit des branches fatiguées.

ในสวน

ฤดูใบไม้ร่วงครวญกึ่งล้ำ
บนรั้วคร่ำคร่า บนกันสาดไม้
มีใบไม้ร่วงดังเสียงชวนโศกใจ
อยู่ภายในสวนนิทราอันเงียบงัน

ดรุณีผิวซีดเขียวดูเร่งรน
รอรักหนใหม่สุดทายนั้น...
กลางภาวะปั่นป่วนแลโลกศัลย์
แห่งฤดูอันใบไม้ร่วงครวญกึ่งล้ำ

Plumb de iarnă

Ninge secular, tăcere, pare a fi bine,
Prin orașul alb doar vântul trece-ntârziat –
Ninge, parcă toți muriră, parcă toți au înviat...
Dorm volumele savante-n înghețatele
vitrine.

Printre ziduri, peste turnuri depărtate,
Ninge cu nimic în noaptea vastă, ning
bancnote –
Numai vântul singur plânge alte note...
Umbra mea se adâncește-n cartiere
democrate.

Ninge grandios în orașul vast cum nu
mai este,
Ning la cinematografe grave drame sociale,
Pe când vântul hohotește-n bulevarde
glaciale...
– Dar cine poate să explice această tristă
poveste?

Plomb d'hiver

Il neige séculairement, silence, c'est la
blanche paix,
Tard, dans la ville blanche, seul le vent erre –
Il neige, tous moururent, parait-il, et tous
resuscitèrent...
Dorment les volumes savants dans les vitrines
glacées.

Parmi les murs, sur les tours éloignées,
Il neige du rien dans la nuit, il neige des
bank-notes –
Le vent seulement pleure seul d'autres notes...
Et mon ombre s'enfonce en démocratiques
quartiers.

Il neige grandieusement dans la vaste ville
bizarre,
Au cinéma il neige des graves drames sociaux,
Tandis que le vent pleure sur des bouls glaciaux...
– Mais qui peut expliquer cette triste
histoire?

ฤดูหนาวอันหนักหน่วง

หิมะตกนานนับแล้วศตวรรษ เงียบงัน
นิ่งขาวโพลนทั่วไป
ยามค่ำคืน ในเมืองขาวโพลน มีเพียงลม
พัดผ่าน
หิมะตก คล้ายทุกคนสิ้นชีวิตราว
แต่แล้วก็ฟื้นมา
ในตู้กระจกเย็นเยือก หนังสือแห่ง
สรรพปัญญาต่างหลับไหล

ท่ามกลางผนัง เหนือหอคอย
ที่ไกลออกไปนั้น
หิมะตกจากความว่างในคืนมืด
หิมะตกเป็นธนบัตร
มีเพียงลมร่ำให้เดียวดายถึงเพลงอื่น
และเงาฉันนั้นดังเข้าไปในย่าน
ประชาธิปไตยพลัน

หิมะตกหนักหน่วงในเมืองกว้างแสนพิกล
ณ โรงหนัง หิมะตกเป็นภาพยนตร์
ปัญหาสังคมรุนแรง
ขณะที่ลมร่ำให้เหนือทางถนนจับน้ำแข็ง
ใครกันเล่าอาจเฉลยเรื่องเศร้าสร้อยนี้
ให้ได้ยินยล

Amurg violet

Amurg de toamnă violet...
Doi plopî, în fund, apar în siluete:
– Apostoli în odăjdii violete –
Orașul tot e violet.

Amurg de toamnă violet...
Pe drum e-o lume leneșă, cochetă;
Mulțimea toată pare violetă,
Orașul tot e violet.

Amurg de toamnă violet...
Din turn, pe câmp, văd voievozi cu
plete;
Străbunii trec în pâlcuri violete,
Orașul tot e violet.

Crépuscule violet

Crépuscule d'automne violet...
Deux peupliers dans le lointain, sveltes
silhouettes:
– Des apôtres en chemises violettes –
Le bourg tout entier est violet.

Crépuscule d'automne violet...
Sur le chemin une foule lente, coquette ;
La foule toute entière est violette,
Le bourg tout entier est violet.

Crépuscule d'automne violet...
De la tour je vois des voïvodes – conquête,
Les aïeux, cheveux longs, passent en bandes
violettes –
Le bourg tout entier est violet.

สนธยาสีม่วง

ยามสนธยาฤดูใบไม้ร่วงอันสีม่วง
สองต้นป็อปลาร์ไกลล่งร่างเพรียวสรวง
เหล่าอัครสาวกในเสื้อชุดสีม่วง
ทั้งเมืองนี้ทั่วธานีล้วนสีม่วง

ยามสนธยาฤดูใบไม้ร่วงอันสีม่วง
บนทาง ผุ่งชนทอดน่องในชุดสง่าสีม่วง
ทั้งผุ่งชนนั้นล้วนสีม่วง
ทั้งเมืองนี้ทั่วธานีล้วนสีม่วง

ยามสนธยาฤดูใบไม้ร่วงอันสีม่วง
จากหอคอย ข้าเห็นขุนศึกผู้พิชิตในชุดม่วง
บรรพชนผมยาวเดินเป็นหมู่ม่วง
ทั้งเมืองนี้ทั่วธานีล้วนสีม่วง

Decembre

Te uită cum ninge decembre,
Spre geamuri, iubito, privește –
Mai spune s-aducă jăratec
Și focul s-aud cum trosnește.

Și mână fotoliul spre sobă,
La horn, să ascult vijelia,
Sau zilele mele – totuna –
Aș vrea să le-nvăț simfonia.

Mai spune s-aducă și ceaiul
Și vino și tu mai aproape;
Citește ceva de la poluri,
Și ningă... zăpada ne-ngroape.

Ce cald e aicea la tine.
Și toate din casă mi-s sfinte;
Te uită cum ninge decembre...
Nu râde... citește-nainte.

Décembre

Regarde comme il neige décembre
Regarde aux fenêtres, mon âme –
Et fais apporter de la braise
Que j'écoute crépiter les vives flammes.

Et pousse le fauteuil vers le poêle
Pour que j'y écoute aussi
Le cri de tempête ou mes jours –
C'est tout un – cette divine symphonie.

Et fais apporter la tisane
Et viens plus près de moi, ma chère ;
Lis-moi une histoire sur les pôles,
Et qu'il neige... que la neige nous enterre.

Qu'il fait chaud près de toi, mon amour,
Et chez toi tout me semble sacré;
Regarde comme il neige décembre...
Ne ris pas... lis toujours, sans arrêt.

ธันวาคม

คูสิ หิมะโปรยปรายธันวาคม
คูที่หน้าต่างเกิดหนา ดวงใจข้า
แล้วให้คนนำถ่านแดงมาก่อไฟเกิด
ให้ข้านั้นได้ฟังเสียงไฟลามเข้ามา

แล้วเลื่อนเก้าอี้ไปใกล้เตาเกิด
ข้าจะได้ฟังเสียงพล้น
ไม่ว่าจะเสียงพายุหรือวันเวลาแห่งชีวิตข้า
ก็ล้วนบทเพลงประสานจากแดนสรวงดุจเดียวกัน

แล้วให้คนนำขามาให้ดื่ม
และเข้ามาใกล้ข้าอีกเกิดหนา แก้วตา
อ่านเรื่องราวชั่วโลกให้ข้าฟัง
และขอให้หิมะตก... ให้หิมะกลบเราไว้เกิดหนา

ช่างอบอุ่นเมื่ออยู่ใกล้เจ้า ที่รักข้า
และที่บ้านเจ้า ทุกสิ่งดูศักดิ์สิทธิ์สุด
คูสิ หิมะโปรยปรายธันวาคม...
อย่าหัวเราะสิ... อ่านต่อไป จงอย่าหยุด

Decembre

E ziuă și ce întuneric...
Mai spune s-aducă și lampa –
Te uită, zăpada-i cât gardul
Și-a prins promoroacă și clampa.

Eu nu mă mai duc azi acasă...
Potop e-napoi și-nainte.
Te uită cum ninge decembre
Nu râde... citește-nainte.

Décembre

C'est le jour mais c'est comme de la nuit...
Fais apporter la lampe, ma bien-aimée –
Regarde, sur la haie la neige grandit,
De givre blanc se couvra la poignée.

Maintenant je ne rentrerai plus chez moi...
Déluge devant, derrière, tout autour,
Regarde comme il neige décembre,
Ne ris pas... ne ris pas, lis toujours.

ธันวาคม

นี่คือวัน ทว่าราวกับยามค่ำ
ให้คนนำตะเกียงมาเถิด แม่พธู
ดูสิ บนรั้วนั้นหิมะกองพูนขึ้น
น้ำค้างขาวจับลูกบิดประตู

จากนี้ไปข้าจะไม่หวนกลับไปบ้านข้าอีก
หิมะท่วมหน้า หลัง และรายรอบทั่วไป
ดูสิ หิมะโปรยปรายธันวาคม
อย่าหัวเราะเถิด... อย่าหัวเราะ อ่านต่อไป



Odeletă

În cinstea ta –
 Cea mai frumoasă și mai nebună
 dintre fete –
 Voi scri trei ode,
 Trei romanțe,
 Trei elegii
 Și trei sonete.
 Și-n cinstea ta –
 Cea mai cântată din câte-n lume-au
 fost cântate –
 Din fiecare vers voi face
 Câte-un breloc de-argint, în care
 Gândirile-mi vor sta alături, ca niște
 pietre nestemate
 De-a pururi încrustate-n bronzul
 Unei coroane princiare!...

Din țara-n care dorm de veacuri
 vestiții Faraoni,
 Din țara
 În care Sfincșii stau de vorbă cu
 Nilul sfânt
 Și cu Sahara,
 Din țara-n care palmierii

Odelette

À ta gloire –
 Femme la plus belle et la plus folle
 de toutes les filles –
 J’’écrirai trois odes,
 Trois romances,
 Trois sonnets.
 Et trois élégies.
 Et à ta gloire –
 La plus chantée de toutes qui furent
 chantées sur terre,
 De chaque vers, je vais en faire
 Pour toi une breloque d’argent
 Où j’incrusterai toutes mes pensées
 Comme des pierres solitaires
 Dans le bronze d’une couronne princière...

Et du pays où dorment depuis des
 siècles les pharaons-rois,
 Du pays
 Où les sphinx bavardent avec le Nil
 Du Sahara,
 Du pays où les palmiers
 Annoncent aux Arabes la tempête

บทยอเกียรติ

แต่เกียรติแห่งเจ้า
 สตรีผู้เลอโฉมและกล้าหาญที่สุดใน
 บรรดาสตรีทั้งมวล
 ข้าจะรจนาบทยอเกียรติสามบท
 เพลงรักสามบท
 บทกวีซอนเน็ตสามบท
 และบทก่ำสรดสามบท
 และแต่เกียรติแห่งเจ้า
 ผู้ได้รับการสดุดีมากที่สุดในบรรดาผู้ที่เคย
 ได้รับในปฐพี
 จากทุกถ้อยคำร้อยกรอง ข้าจะสรรค์สร้าง
 จี้เงินอันล้ำค่าแด่เจ้า
 ข้าจะสลักเสลาทุกห้วงความคำนึงแห่งข้า
 คุจอัญมณีแต่ละเม็ด
 ในเนื้อทองสัมฤทธิ์แห่งมงกุฎเจ้าชาย...

และจากดินแดนที่บรรดาจักรพรรดิฟาโรห์
 หลับไทมานานนับศตวรรษ
 จากดินแดน
 ที่สฟิงซ์สนทนาเล่นกับแม่น้ำไนล์
 จากทะเลทรายซาฮารา
 จากดินแดนที่หมู่ต้นปาล์ม
 ประกาศแก่เหล่าชนอาหรับถึงการมาของพายุ

Odeletă

Vestesc arabilor furtuna
 Și caravelor pierdute
 Că nu se mai întorc nici una,
 Din țara asta minunată,
 Tăcută,
 Tristă
 Și bizară,
 Îți voi aduce trei smaralde
 nemaivăzute-n altă țară,
 Trei perle blonde, pescuite de
 Negri-n golful de Aden,
 Și trei rubine-nsângerate, ascunse
 toate-ntr-un refren
 De Triolet
 Pe care nimeni nu-l va-nțelege,
 fiindcă nu-i
 Pe lume nimeni să-nțeagă simbolul
 Trioletului!...

Odelette

Et, aux caravanes égarées,
 L'écho lointain de la défaite,
 De ce pays miraculeux,
 Paisible,
 Triste
 Et bizarre,
 Je t'apporterai trois émeraudes comme
 on n'a jamais vu ailleurs
 Trois perles blondes que les Noirs pêchèrent
 dans le golfe d'Aden
 Et trois rubis couleur du sang, cachés au
 cœur d'un même refrain
 De Triolet
 Que nul au monde ne comprendra puisque
 jamais
 Personne au monde ne peut comprendre
 le symbole du Triolet ! ...

บททยอเกียรติ

และประกาศแก่เหล่ากองคาราวาน
 ผู้หลงทาง
 ถึงเสียงสะท้อนจากที่ไกลแห่ง
 ความปรายชัย
 จากดินแดนมหัศจรรย์นั้น ซึ่ง
 สงบเงียบ
 เศร้าสร้อย
 และแปลกพิสดาร
 ข้าจะนำสิ่งเลอค่ามาให้เจ้า ทั้งมรกต
 สามเม็ดงามเกินกว่าที่เคยมี
 ไข่มุกสีทองवलสามเม็ดที่ชาวนิโกร
 หามาได้จากอ่าวเอเดน
 และทับทิมสีแดงสามเม็ด ที่ซ่อนเร้น
 ในท่ามกลางท่อนซ้ำ
 แห่งบทกวีทริโอเลต
 ซึ่งไม่มีผู้ใดในโลกจักเข้าใจได้
 เพราะไม่เคยมี
 ผู้ใดในโลกจะสามารถเข้าถึงสัญลักษณ์
 แห่งบทกวีทริโอเลตได้! ...

Romanța cheii

Cheia ce mi-ai dat aseară –
 Cheia de la poarta verde –
 Am pierdut-o chiar aseară!...
 Dar ce cheie nu se pierde?
 Cheia ce mi-ai dat aseară
 Mi-a căzut din turn
 Pe scară,
 Și căzând, mi-a stins lumina.

Cheia ce-am pierdut aseară
 Am cătat-o;
 Dar pe scară
 Era noapte ca și-afară –
 Noapte ca sub boltuita
 Cupolă de mănăstire
 Când s-au stins pe la icoane
 Lumânările de ceară.

La Romance de la clé

La clé que tu m’as donnée
 Hier soir – clé de la porte verte –
 Je l’ai perdue dans l’escalier...
 Car toute clé risque de se perdre !...
 La clé que tu m’as donnée
 Hier soir, elle était tombée
 De la tour, dans l’escalier
 En éteignant la lumière ...

La clé que j’avais perdue
 Hier soir, je l’avais cherchée ;
 Mais dans tout l’escalier
 Il faisait de la nuit noire –
 Gtand nuit comme sous la voûte
 De coupole de monastère
 Sans lumières,
 Sans cierges aux icônes.

เพลงรักดอกกุญแจ

ดอกกุญแจที่เจ้าให้ข้าไว้
 เมื่อคืนวาน เป็นดอกกุญแจไขประตูสีเขียว
 ข้าทำหล่นหายตรงบันได...
 อันที่จริง ดอกกุญแจเป็นของหายได้นะ !...
 ดอกกุญแจที่เจ้าให้ข้าไว้
 เมื่อคืนวาน มันร่วงหล่น
 จากหอคอย สู่บันได
 ยามแสงไฟนั้นดับมีดลง ...

ดอกกุญแจที่ข้าทำหายไป
 เมื่อคืนวาน ข้าเที่ยวค้นหา
 แต่ทั่วทั้งบันไดนั้น
 ไร้แสงดังราตรีดามี
 ราตรีมืดสนิทเหมือนได้โถง
 แห่งโคมวิหาร
 ไร้แสงไฟ
 ไร้เทียนไขบูชารูปเคารพ

Romanța cheii

Și-am rămas în turnul gotic –
Turnul celor trei blazoane:
Al Iubirii,
Al Speranței,
Și-al Credinței viitoare...
Și-am rămas în turnul gotic
Domn pe-ntinsele imperii
Ale negrului haotic.
Și-au trecut de-aseară clipe,
Și-au trecut de-aseară ore,
Și-ale zorilor aripe
Fluturatu-mi-au grăbite
Ca și clipele trăite
Pe-albul treptelor sonore.

Și m-am coborât pe scară...
Dar pe cea din urmă treaptă
Cheia ce mi-ai dat aseară
Am găsit-o prefăcută
Într-o cupă albă, plină
Cu vin verde de cucută.

La Romance de la clé

Et je suis resté dans la
Tour gothique aux trois blasons :
De l'Amour,
De l'Espérance
Et de la Crucifixion.
Je suis resté dans la
Tour gothique, en prince d'empereur
De la nuit noire chaotique.
Et passèrent des instants
Depuis, passèrent des heures,
Vint l'heure du soleil levant
Et enporta sur ses ailes
Mes instants de lumière
De mes blanches marches sonores

J'ai descendu l'escalier,
Et sur la dernière marche,
J'ai trouvé enfin la clé
Qu'hier soir tu m'avais donnée –
Changée en coupe blanche, pleine
De vin vert froid de venin.

เพลงรักดอกกุญแจ

และข้าได้มาหยุดอยู่ใน
หอคอยโกธิคอันมีตราสัญลักษณ์สามประการ
ตราแห่งความรัก
ตราแห่งความหวัง
และตราแห่งการตรึงกางเขน
ข้าได้มาหยุดอยู่ใน
หอคอยโกธิค ดุจเจ้าชายโอรสในองค์จักรพรรดิ
แห่งราตรีดำมืดอนธการ
แล้วขณะเวลาก็กว้างเลยไป
จากนั้นโมงยามก็กว้างเลยไป
ยามอรุณรุ่งเรืองฉาย
และปีกสุรียนนันพา
ช่วงเวลาอันสว่างไสวของข้า
ไปจากบันไดสีขาวสะท้อนเสียงก้องที่ข้าเดิน

ข้าลงจากบันไดนั้นมา
และบนบันไดขั้นสุดท้าย
ข้าได้พบดอกกุญแจนั้น
ที่เจ้าให้ไว้เมื่อคืนวาน
มันแปรเปลี่ยนเป็นถ้วยขาวที่เต็มปรี
ด้วยเหล้าองุ่นพิษสีเขียวเย็นชืด

Romanța cheii

Și pe cea din urmă treaptă
Am ingenuncheat
Și-am plâns –
Căci pe cea din urmă treaptă,
Ca-ntr-o carte înțeleaptă,
Am citit în fundul cupei
Naufragiul ce m-așteaptă!.

La Romance de la clé

Et sur la dernière marche
Je me suis agenouillé
En pleurant –
Car sur cette marche,
Comme dans un livre savant,
J'ai lu au fond de la coupe
Le naufrage qui m'attend !...

เพลงรักดอกกุญแจ

และบนบันไดขั้นสุดท้าย
ข้าคุกเข่าลง
น้ำตารินหลั่ง
เพราะบนบันไดขั้นสุดท้ายนั้น
ข้าอ่านพบ ณ ก้นถ้วย
ดั่งอ่านในตำราแห่งสรรพปัญญา
ว่าวิบัตินั้นรออยู่เบื้องหน้าข้า !...

Romanța celor trei române

Lui Dumitru Cuclin

Mi-am zis:
Voi scrie trei române...
Și-n trei române-mi voi închide,
Ca-n trei sicriuri de aramă, trei
morți iubiti –
Trei clipe reci –
Ce-mi stau în suflet împietrite,
Ca trei luceferi stinși pe veci
Uitați în haos,
Ca pe-o cracă de chiparos trei crisalide...

Mi-am zis apoi:
Romanța primă
Voi scri-o-n gustul florentin –
Așa cum ar fi scris-o Dante când a zărit
pe Beatrice –
Și-n fiecare vers voi pune atâta aur,
cât se zice
Că-ngrămădiră credincioșii
Pe groapa primului creștin...

La Romance des trois romances

À Démètre Cuclin

Je me suis dit :
Je vais écrire trois petites romances pour
y cacher
Comme dans trois petits cercueils d'airain
Trois morts que j'aime – trois froids instants
Pétrifiés, comme trois étoiles
Eteintes et à jamais perdues
Dans le chaos,
Comme sur une branche de cyprès, vides,
Trois chrysalides...

Et je me suis dit encore :
La première je vais l'écrire en florentin –
Comme Dante même l'aurait écrite
quand il a vu sa Béatrice –
Et dans chaque vers moi, je mettrai
Autant d'or que les fidèles
Eurent amassé, à ce qu'on dit,
Sur la tombe du premier chrétien...

บทเพลงแห่งสามเรื่องราวรัก

แต่ เดเมตร์ กูแกล็ง

ข้าเคยคิดในใจว่า
จักรพรรค์สร้างเพลงรักสามบทน้อย
ให้เป็นดังหีบทองสำริดสามใบจ้อย
เอาไว้ซ่อน
สามผู้วายชนม์ที่ข้ารัก อันเป็นดัง
สามห้วงเวลาเย็นเยือก
ที่นิ่งงัน ดังสามดวงดารา
ที่ดับและลับหายไปชั่วนิรันดร์
ในความมืดมิดอนธการ
ดังบนกิ่งสนไซเปรส อันว่างเปล่า
ที่มีดักแด้สามร่าง...

และข้ายังเคยคิดว่า
บทเพลงแรก จักประพันธ์ด้วย
ภาษาฟลอเรนซ์
ดังที่ต้นเตรเจียนายมได้เห็นเบียทริซ
และทุกบรรทัดจักประดับประดา
ด้วยทองคำมากเท่าที่ศรัทธาชน
เคยวางรวมไว้
เหนือหลุมศพคริสเตียนผู้แรก
ดังคำเล่าขาน...

Romanța celor trei romanțe

Pe-a doua
Voi sculpta-o-n ritmul eroticelor lesbiene
Cu care-n Lesbos cântăreții și legendarele
nebune
Sărbătoreau pe blonda Venus.
Și-n fiecare vers voi pune
Carmin din buzele acelor neasemănate
curtezane...

Iar pentru-a treia
Voi alege tot ce-i mai trist –
Voi scri-o așa
Ca-n versul ei să plângă glasul
Tristeții nopților polare
Și-n versul ei voi pune verde –
Un verde-mocirlos, în care
Și-or îngropa pe veci iubirea acei
ce n-o vor mai cânta...

.....

La Romance des trois romances

La seconde je vais la sculpter
Au rythme des hérotique lesbiennes
Avec lequel les chantres à Lesbos et toutes
les folles légendaires
Homnagiaient la blonde Venus,
Et dans chaque vers j'y mélangerai
Du rouge-carmin des lèvres douces de ces
bacchantes adorées...

Pour la troisième je choisirai
Tout ce qu'il y a de plus amer –
Et je ferai
Que dans les vers pleure la voix
De la tristesse des nuits polaires.
Et, dans les vers, j'y mélangerai du vert –
Un vert boueux pour y noyer
L'amour de tous ceux qui ne savent pas
le célébrer...

บทเพลงแห่งสามเรื่องรัก

บทเพลงสอง จักสลักเสลา
จังหวะเร้าร้อนแห่งเพลงรัก
ระหว่างนารี
ที่เหล่าผู้ขับบทบูชาแห่งเกาะเลสบอส
และเหล่าสตรีแห่งตำนานผู้เปี่ยม
ปรารถนา
เคยใช้บูชาเทพีวีณัสผู้มีเกศาทอง
และในทุกบรรทัด จักเจือ
ด้วยสีชาดจากริมฝีปากละมุนของ
สาวิกาผู้เป็นที่รักแห่งเทพไดโอนิซุส...

บทเพลงที่สาม จักเลือกสรร
รสขมขึ้นเกินใคร
จักเนรมิต
ให้ทุกบรรทัดนั้นร่ำไห้
ด้วยเสียงโศกแห่งราตรีชั่วโลก
และในทุกบรรทัด จักแต้มสีเขียว
สีเขียวโคลน เพื่อจม
ความรักของผู้ไม่รู้จักชื่นชมความรัก...

Romanța celor trei române

Mi-am zis:
Voi scrie trei române...
Dar azi, din aurul de-alt'dată
Și din carminul de pe buze
Nu mi-a rămas decât o pată –
O pată verde, ce m-apasă ca și o
piatră funerară
Sub care dorm, ca-n trei sicriuri,
Trei stinse-acorduri de chitară!...

La Romance des trois romances

Je me suis dit :
Je vais écrire trois petites romances...
Mais aujourd'hui, de l'or du temps
Et du carmin des lèvres chères
Il ne m'en reste qu'une tache –
Une tache verte qui m'enserme comme une
pierre funéraire
Sous laquelle dorment, comme dans trois
tombes,
Trois accords de guitare, amers...

บทเพลงแห่งสามเรื่องรัก

ข้าเคยคิดในใจว่า
จักสรรค์สร้างเพลงรักสามบทน้อย...
ทว่าวันนี้ ทองคำแห่งกาลเวลา
และชาดจากริมฝีปากอันน่ารัก
กลับเหลือเพียงรอยหนึ่ง
รอยสีเขียวที่โอบรัดข้าวราวศิลา
ในสุสาน
เฉกเช่นในหลุมศพสามหลุม
ที่เสียงคอร์ดกีตาร์สามเสียงหลับใหล
ในความขมขื่น...





Oare iubirea o avea dreptate?

Iubire iar și iar, mereu iubire!
Orice om o așteaptă cu-o sete necurmată,
Dar ea sosește (dacă!) fără să dea de știre,
Și pleacă fără veste într-un a fost odată...
Oare-o avea dreptate să se joace mereu
De-a v-ați ascuns cu biet sufletul nost'
și, din nimic
Să ne deschidă cerul când ni se pare mic

Pământul și, năvalnic, inima prinde-a bate?
Ori, dimpotrivă, nu e decât fruct de păcate
Ce ne ademenește peste timp
Cu-o moarte, cel din urmă anotimp!

Și, dacă da, chiar o avea dreptate?

Mais si l'amour avait raison ?

L'amour, l'amour, l'amour ! Toujours
l'amour !
Chacun le cherche dès le premier soupir.
Mais l'amour vient quand on ne
l'attend plus
Et puis s'en va sans jamais avertir.

A-t-il raison de jouer à cache-cache
Avec notre âme ? De nous ouvrir les cieux
Lorsque la terre est trop petite pour nos
yeux
Et, qu'il nous prenne pour simple port
d'attaches ?

Ou bien encore aurait-il tort
De nous apprendre que la mort
Serait la toute dernière saison ?

Mais si l'amour avait raison ?

ถ้าหากความรักถูกเล่า

ความรัก ความรัก ความรัก! มีแต่เรื่อง
ความรักเสมอไป!
ทุกคนเสาะหารัก ตั้งแต่ลมหายใจแรกมา
แต่ความรักมักมาเยือน ในยามที่เรา
ไม่ทันตั้งใจ
แล้วก็ลาจากไป โดยไม่เคยรู้ล้า

ความรักนั้นถูกใช้ใหม่ ที่เล่นซ่อนแอบ
กับดวงใจของเรา หรือเปิดโลกสวรรค์
ให้เรา
ในยามที่โลกนี้เล็กเกินไปสำหรับดวงตา
ของเรา
และความรักมองเราเป็นเพียงท่าเรือ
พักพิงเท่านั้นหรือ

หรือความรักนั้นอาจจะผิด
ที่สอนเราให้รู้ถึงความตาย
อาจเป็นฤดูกาลสุดท้ายแห่งชีวิต

ถ้าหากความรักถูกเล่า

Aș vrea

Nu vreau
 (dar nici nu știu)
 să zbor.
 Nu mă mai îmbiați
 c-un colț de cer
 și doi stânjeni de rai...
 De fapt sub carul mare
 atâtea aripi
 abia de pot să-ncapă.
 Nici pe pământ
 nu-i loc pentr-o cărare
 numai a mea.
 Aș vrea
 (dar să nu râdeți !)
 Aș vrea
 să merg
 pe apă.

Je voudrais

Je ne veux pas voler
 (ni je le sais d'ailleurs)
 Cessez de me tenter
 D'un coin de ciel
 Et deux rayons d'Eden !
 D'ailleurs sous les étoiles,
 tant d'ailes
 comment pourraient-elles
 se frayer chemin ?
 Si sur la terre, hélas,
 il n'y a pas de place
 rien que pour moi,
 je voudrais bien et beau
 (n'en riez pas !)
 marcher
 sur l'eau.

ฉันปรารถนา

ฉันไม่ต้องการจะบิน
 (และฉันก็ทำไม่ได้เสียด้วย)
 หยุดเสียที่กับการล่อลวงฉัน
 ด้วยเพียงเสียงของผืนฟ้า
 และแสงเรืองสองสายจากสวนอีเดน!
 อีกทั้งภายใต้หมู่ดาวนั้น
 ก็มีปีกมากมายเสียจน
 พวกมันจะเบียดเสียด
 หาทางไปได้ยากไรกัน
 โอ้อើย หากบนผืนโลกนี้
 ไม่มีแม้แต่ที่ทาง
 สำหรับตัวฉันแม้เพียงคนเดียว
 ฉันก็ปรารถนาเสียเหลือเกิน
 (อย่าหัวเราะเยาะฉันเลย!)
 ที่จะก้าวเดิน
 ไปบนผืนน้ำ

**Se-ntrec profeții să ne dea
de știre**

Că ne așteaptă vremi de nou potop
Iar cel ce va scăpa și de-acest hop
Va-ntemeia o nouă omenire
Cu, 'n loc de zâmbet, clonț de fier
și dop
În spatele urechi, de asurzire
Prinse deja, când vânt de ne iubire,
De freamățul frunzișului de plop
Nu va mai ști, ci doar de ne-nțelesuri
Din foste vorbe, de-un deșert de
șesuri
Cu râuri de cenușă sub necuprinsa
zare,
Când nimeni nu va fi, nici cui să
spună
Că fluviul orb al lumilor sub soare
E doar o repetabilă minciună.

**Pour mieux nous assourdir d'un
sourire, les prophètes**

Disent que le temps est mûr pour un
nouveau déluge
Et que celui qui va trouver le subterfuge
De s'en sauver, fondera, en illusoire
conquête,
Un nouveau monde avec, pour tout refuge,
L'écho d'un cri de cygne et, pour toute fête,
Le vent de non-amour, la girouette
De feu qui sur la lave fait de la luge.
Alors il n'y aura ni chants, ni fleurs des prés,
Ni ombre frissonnante des feuilles de
peupliers :
Rien que le désert d'anciens malentendus
Et l'océan de cendre vers lequel s'écoulera
La rivière aveugle des voix qui se sont tues
Et qui vers le grand large elle nous entraîne
délà.

**ด้วยรอยยิ้มที่หมายปิดหูเราได้ดีขึ้น
เหล่าศาสดาจึงกล่าว**

ว่ากาลเวลาแห่งมหันตภัยครั้งใหม่
สูกองอมแล้ว
และผู้ใดก็ตามที่หาหนทาง
เพื่อหลีกหนี จะใช้ชัยชนะอันว่างเปล่า
เพื่อสร้าง
โลกใหม่ ที่มีเพียงที่หลบภัยคือ
เสียงก้องของหงส์รำไห่ และมีเพียง
เทศกาลคือ
ลมแห่งความไร้รักพัดผ่าน ดังกังหันเพลิง
ที่เลื่อนไหลไปบนลาวา
เมื่อนั้น จะไร้ซึ่งเสียงเพลง จะไร้ซึ่ง
ดอกไม้ในทุ่งกว้าง
จะไร้ซึ่งเงาใบปอปลารสสั้นไหว
คงเหลือเพียงทะเลทรายแห่ง
ความเข้าใจผิดเก่าก่อน
และมหาสมุทรแห่งเอ้าธูรี ที่ซึ่ง
สายธารมีดบาดแห่งเสียงเงิบงันจะไหล
ไปบรรจบ
และสายธารนี้กำลังพัดพาเราสู่
ทะเลกว้างใหญ่แล้ว

Nu-i vina mea că viile se frâng

Nu-i vina mea că viile se frâng
Sub greul strugurilor brumării
Iar vântul murmură: De ce nu-mi
vii?
Când apele cu șoapte mă ajung
Să-mi dea de veste: Toamnă-i iar,
să
știi,
Se scutură, de-aramă, frunza-n
crâng,
Cocorii – mișcătoare șiruri, curg
Departa de ghicitele stihii
Cu care vremile ne tot încearcă
Să ne învețe drumul către stele
Și cel al neîntoarcerii, de parcă
Plecarea-i fulg, popasurile – grele.
Dar vinul vechi de ambră,
rubiniu
Mă-mbie: Nu pleca... Și-așa-i
târziu...

Ce n'est pas de ma faute que les vignes se penchent

Ce n'est pas de ma faute que les vignes
se penchent
Sous le poids du raisin couleur d'ambre
et de sang
Dans l'automne qui fredonne : Reviens-moi !
et le vent
En emporte des nuages, à la source, le silence
Pour mieux dire à mon âme : Vas-y, c'est
encore temps,
Les feuilles sous mon archet s'élancent en
dernière valse,
Les oiseaux mettent le cap vers les bonnes
espérances
Loin du froid qui étend de l'oubli, des voiles
blancs
Pour le tout dernier départ vers les étoiles
Dont personne ne revient, quoique de toute
la terre
Se lèvent vers les cieux, en illusoires espoirs,
Les voix de ceux qui croient qu'il suffit d'une
prière
Pour tout recommencer. Mais le vin – vérité
Me dit : Tais-toi et bois ! Il n'y a pas d'après...

ไม่ใช่ความผิดของฉัน ที่เถาองุ่นนั้นโน้มต่ำลง

เพราะน้ำหนักของผลองุ่นสีอำพันและสีโลหิต
ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงที่ครวญเพลงว่า กลับมาหา
ฉันเถิด! และสายลม
ก็พัดพาหมู่เมฆลอยไปสู่ต้นกำเนิด ดังความเสียบั่น
เพื่อบอกดวงวิญญาณของฉันให้ชัดเจนขึ้นว่า
จงไปเถิด ยังมีเวลา
ไปไม่ได้ค้นซึกเครื่องดนตรีของฉันกลาตัวไปกับ
ดนตรีวอลตซ์เสียงสุดท้าย
หมุ่นกม่งหน้าสู่ความหวังอันดงาม
ซึ่งห่างไกลจากความหนาวเย็นที่แผ่ขยายความหลงลืม
ดังผ้าคลุมขาว
เพื่อเดินทางครั้งสุดท้ายสู่หมู่ดาว
ซึ่งไม่มีใครหวนคืนมา แม้ว่าจะจากทั่วทั้งแผ่นดิน
เสียงของผู้คนจะลอยลู่ขึ้นสู่ฟ้า ด้วยความหวัง
อันเลือนลอย
เป็นเสียงของผู้ที่เชื่อมั่นว่า เพียงคำอธิษฐานเดียว
ก็เพียงพอ
ที่จะเริ่มต้นใหม่ทุกสิ่ง ทว่าไฉนแห่งสัจธรรม
บอกกับฉันว่า จงเสียบ แล้วดื่มเสียเถิด! ไม่มีอะไร
อีกแล้วหลังจากนี้...

E gata de ducă întâiul cocor

E gata de ducă întâiul cocor,
Un semn și, sub nori vineții se adună
Noroadе brumate cu aripi de lună
Robite de-albastrele doruri de zbor.
Răzbate prin aer un zvon de furtună,
Frunzișul tresare de-un galben fior;
Dar cine-ar putea c-o tăcere să spună
De ce râde crângul când frunzele mor?
Sub pașii mei – aur, aramă, argint;
Văd, drumul coboară, cărările mint
Și totuși mă-ndrept spre-un aproape
târziu
Cu sufletu-n palmă – ciudat
mărgărint
Și-aș vrea să mă pierd în înalt vinețiu
Cocor printre nori car partir c'est... O,
știu...

Le premier oiseau se prépare de voyage

Le premier oiseau se prépare de voyage.
Un signe et le ciel se remplit d'ombres
brunes
Des migrants aux ailes taillées de lune
À la quête du soleil sur la route des nuages.
Le mauvais vent entraîne les feuilles,
une à une,
À changer de couleur au nom du nouvel âge
Où tout vient se ranger dans la large
terre - cage
Qui traduit le silence mieux que toutes les runes.
Sous mes pas, des feuilles mortes qui
couvrent les sentiers ;
Je vois : la route descend et, pourtant
je m'en vais
Vers un presque trop tard d'un quelconque
trop lointain,
L'âme au creux de la paume – en étrange
muguet
Et je voudrais me perdre dans le ciel du chagrin,
Aile parmi les nuages, car partir c'est... je l' sais...

ปักษาแรกเตรียมจะจร

สัญญาณปรากฏ ผืนฟ้าเต็มไปด้วย
เงาสีน้ำตาล
แห่งเหล่าปักษาอพยพรูปปีกทรงจันทร์เสี้ยว
ที่มุ่งแสวงหาตะวันบนทางเมฆา
ลมร้ายพัดตอ้งไปไม้ที่ละใบ
ให้เปลี่ยนสีในนามแห่งกาลใหม่
ที่ทุกสิ่งสรรพเข้ามาในดินแดนกรงขัง
กว้างใหญ่
ซึ่งสื่อความเจ็บงันได้ดีกว่าอักษรรุนแรง
ได้ฝ่าเท้าฉัน มีใบไม้แห่งปกคลุมทางเดิน
ฉันเห็น เส้นทางลาดลงไป ถึงกระนั้น
ฉันยังคงไป
สู่วาระเกือบสุดท้าย ณ ที่แห่งหนึ่ง
แสนไกลโพ้น
ดวงวิญญาณในอุ้งมือ ดังดอกมูเกตต์
อันแปลกพิเศษ
และฉันปรารถนาที่จะหายเข้าไปในผืนฟ้า
แห่งความเศร้า
ทางปีกท่ามกลางหมู่เมฆา เพราะการจาก
ก็คือ... ฉันเข้าใจ...



MULȚUMIRI / REMERCIEMENTS / คำขอบคุณ:

Mulțumim Ambasadei României în Regatul Tailandei

Remerciements à l'Ambassade de Roumanie au Royaume de Thaïlande

ขอขอบคุณสถานเอกอัครราชทูตโรมาเนียประจำราชอาณาจักรไทย

TRADUCERE / TRADUCTION / การแปล

Roumain - Français :

- **Paula Romanescu**

Français - Thai:

- **Sirima Purinthrapibal**
- **Kanda Laopiyabutra**
- **Mayura Le Roux**
- **Nakawat Sareh**
- **Suppachai Chodtong**

COORDONATOR DE PROIECT / COORDINATEUR DE PROJET

/ ผู้ประสานงานโครงการ

- **Daniela Brîndușa Băzăvan**
- **Ana Maria Pavel**

ILUSTRAȚII / ILLUSTRATIONS / ภาพประกอบ

- **Adina Romanescu**

PUBLICAT și TIPĂRIT DE / PUBLIÉ et IMPRIMÉ PAR

/ ตีพิมพ์และจัดพิมพ์โดย

- **Prince of Songkla University,
Hat Yai Campus, Thailand**
- **ISBN 978-616-271-832-8**



Ne mai rămâne mereu ceva de adăugat la cântecul fără de sfârșit al lumii, pentru ca niciodată lumea să nu uite nici de frumusețea cuvântului, nici de bogăția de armonii pe care doar sufletul omenesc le poate tezauriza.

Poezia este ecoul nesfârșit pe care mesagerul cuvântului – poetul, îl trimite către lume din timpul său și din locul care-i este prag de lumină, spre a-l face să reverbereze cu lumină iar și iar, într-un alt suflet de om de sub cerul vast.

Prezenta selecție de poezie românească în traducere franceză și thailandeză – rezultat al preocupării Ambasadei României din Bangkok de a promova cultura românească în acea parte de lume spre a fi astfel adaos la zestrea de frumusețe a cuvântului – reunește patru mari poeți clasici și unul contemporan (care nu și-a încheiat cântecul), ca pentru a ilustra forța vechiului adagio latin – *carmina morte carent*.

Il nous reste toujours quelque chose à ajouter au chant ininterrompu du monde, pour ne jamais oublier ni la beauté du verbe, ni la richesse d'harmonies dont seule l'âme humaine ramasse des trésors.

La poésie est l'écho sans fin que le poète – messenger du verbe de son temps, envoie vers le monde, du pays qui lui est seuil de lumière, pour le faire entendre toujours et encore dans un autre cœur de sous le large ciel.

Cette sélection de poésie roumaine traduite en français et en thaï – résultat de la préoccupation manifestée par l'Ambassade de Roumanie à Bangkok de promouvoir la culture roumaine dans cet espace pour la mieux faire connaître et pour qu'elle y ajoute sa beauté – réunit quatre grands poètes classiques et un poète contemporain (qui n'a pas encore fini son chant) pour prouver que le vieux adagio latin *carmina morte carent* garde toujours sa force.

ยังคงมีบางอย่างหลงเหลือให้เราได้เติมเต็มเข้าไปในบทเพลงอันไม่ขาดสายของโลกใบนี้อยู่เสมอ เพื่อที่ว่าเรานั้นจะได้ไม่มีวันหลงลืมความงดงามแห่งถ้อยคำและความสอดประสานอันรุ่มรวย ซึ่งมีเพียงจิตวิญญาณของมนุษย์เท่านั้นที่เก็บรักษาสมบัติเหล่านี้เอาไว้ได้

บทกวีคือเสียงสะท้อนก้องกังวานไร้ที่สิ้นสุด ซึ่งกวีผู้ทำหน้าที่ส่งสารแห่งถ้อยคำจากยุคสมัยของตน ได้ส่งเสียงหรือสาร จากดินแดนอันเป็นประตูแห่งแสงสว่างของกวีมายังโลกนี้ เพื่อให้ถ้อยคำยังคงได้ยืนอยู่เสมอครั้งแล้วครั้งเล่าในหัวใจดวงอื่นภายใต้ผืนฟ้ากว้างนี้

หนังสือรวมบทกวีคัดสรรภาษาโรมาเนียพร้อมคำแปลภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยเล่มนี้ เกิดจากความตั้งใจของสถานเอกอัครราชทูตโรมาเนีย ณ กรุงเทพมหานคร ที่จะส่งเสริมวัฒนธรรมโรมาเนียในพื้นที่แห่งนี้ เพื่อให้วัฒนธรรมโรมาเนียเป็นที่รู้จักมากขึ้น และเพื่อให้วัฒนธรรมโรมาเนียได้เติมเต็มความงดงามให้กับพื้นที่แห่งนี้ โดยรวบรวมบทกวีคัดสรรของกวีคลาสสิก 4 ท่านและกวีร่วมสมัย 1 ท่าน (ซึ่งการถ่ายทอดบทเพลงของกวีท่านนี้ยังไม่สิ้นสุด) เพื่อยืนยันให้เห็นว่า คำกล่าวโบราณในภาษาละติน – *carmina morte carent* (บทเพลงไม่มีวันตาย) นั้นยังทรงพลังอยู่เสมอ

Paula ROMANESCU



Ecou în cântecul lumii

Echo au chant du monde

เสียงสะท้อนในบทเพลงแห่งโลก

- Universitatea Prince of Songkla
- Université Prince de Songkla
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Prima ediție / Première édition / พิมพ์ครั้งแรก:

Noiembrie 2025 / Novembre 2025 / พฤศจิกายน 2568